

7 đũa con đũa cha mẹ già ra đũa ăn Tết với cái quan tài

Tác Giả: Đàn Chim Việt

Chúa Nhật, 29 Tháng 1 Năm 2012 22:18

Đó là bi kịch của vợ chồng cụ Nguyễn Văn Quý (84 tuổi) và cụ Nguyễn Thị Chén (82 tuổi), người thôn Đũa Lũ, xã Đũa Quang, huyện Quỳ Cối, Hà Nội. Tám năm trước cái đũa ra đũa là tám cái Tết buồn của cặp vợ chồng bất hạnh.

Ảnh mang tính minh họa. Nguồn: Báo NLD

Những đũa con “trời đánh”

Tìm đến thôn Đũa Lũ hỏi thăm vào ngôi chùa có vợ chồng cụ già phải tá túc, mới ngỡ ngàng được biết chính xác: “Chức cô chú tìm ông bà Quý hả? Tôi nghĩ phải ông bà này lắm cô chú, hiền lành, chịu thương chịu khó nhưng vợ già mất phúc. Con cái thì đông đúc, giàu có mà có đũa nào chịu nuôi bố mẹ đâu”. Rồi không kịp để khách hỏi thêm câu nào, mấy người tranh nhau kể tội mấy đũa con bất nhân của hai cụ: “Mấy hôm trước chúng nó lại vừa hành hung bố mẹ”.

Cụ bà Nguyễn Thị Chén đang cầm chổi quét sân chùa, tuổi già, mắt kém nên lấy bừa lia tung nhát chổi chồm chồm, chỉ vài phút lại đổng tay đổm lũng. Trời Hà Nội những ngày cuối năm lờn đùn dục dục 10 độ C nhưng bà cứ cho biết ông lão chồng mình thì sáng sớm đã ra đũa mò cua bắt ốc.

Nghe có người muỗn đến hỏi chuyện bi kịch của mình, khoe mắt nhăn nheo của bà cứ trào nước mắt: “Mất đi chúng tôi vì con vì cái, nuôi những đứa con vợ chồng cho chúng, không đến mắt đổng mắt của con nào cho chúng. Vả mà gì chúng đi xa với vợ chồng tôi thì này đây”.

7 đũa a con đũa cha mẹ già ra đời ăn Tết với cả quan tài

Tác Giả: Đàn Chim Việt

Chúa Nhật, 29 Tháng 1 Năm 2012 22:18

Cách đây 60 năm, ông bà quen nhau trong một lần đi làm thuê ở miền sông nước rồi nên duyên vợ chồng. Vợ sông với nhau, ông bà lập nghiệp vất vả đôi bàn tay trong hoàn cảnh khó khăn nghèo túng. Lúc vợ chồng ra ở riêng tài sản chỉ có duy nhất 20 cây tre để dựng căn nhà làm nơi tá túc tránh mưa tránh nắng.

Ông bà lần lượt sinh hạ được bảy người con, ba trai, bốn gái.

Cuộc sống vẫn cứ khổ khăn, khi bảy đứa con lần lượt chào đời thì cuộc sống càng túng quẩn hơn. Để nuôi được bảy người con thành người, ông bà đã phải chiu trăm ngàn cọc tiền. Ông đi làm thuê làm mướn hùn học suốt ngày, còn bà thì tối ngày cặm mướm trên máy thùa ruồng kiếm miếng cơm manh áo nuôi con.

Căn nhà nhỏ cũ nát đêm mưa không có che chắn, ông bà nhường cho các con chửi khô ráo, còn mình thì chịu trận gió mưa. Bữa no bữa đói, nên cơm bữa vẫn nghèo không đủ cho đàn con đông đúc, có bữa ông bà phải nhịn ăn nhường con.

Xã hội ngày càng phát triển, cuộc sống rồi cũng bớt khó khăn. Rồi ông bà dựng vợ gả chồng cho mấy đứa con lớn, mấy đứa nhỏ thì do cuộc sống khó khăn quá nên ông bà dắt lên vùng kinh tế mới ở Tiền Xuân thuộc huyện Lạc Nông Sơn, tỉnh Hòa Bình (nay là xã Tiền Xuân, huyện Thạch Thết, thành phố Hà Nội). Ở vùng kinh tế mới, do chịu khó làm ăn nên cuộc sống gia đình đã thoát khỏi cảnh túng quẩn. Lúc này ông bà dựng vợ gả chồng nốt cho mấy đứa nhỏ.

Tuy không bằng ai nhưng ông bà vẫn cố gắng lo lắng cho con cái chu đáo, 3 người con trai thì cho mấy anh mướm đình cày khi rảnh rỗi, không để mướm xu mướm để cho đứa con nào. Khi người con trai thứ ba của ông bà lấy vợ xây nhà, đứa con xui ông bà bán đất vùng kinh tế mới để lấy tiền xây nhà cho mình, ông bà cũng nghe theo vì cha mẹ nào cũng nghĩ “cá đũa để mướm đũa vì con”.

Những bữa cơm chan nước mắt

Bà cố gắng tay gọt dòng nước mắt rồi tiếp tục câu chuyện. Sau khi dọn hết tiền làm nhà cho anh con trai thứ ba, ông bà vẫn ở với người con trai cả khi trong tay ông bà không còn tiền. Người con

7 đũa con đũa cha mẹ già ra đũa ăn Tết với cả quan tài

Tác Giả: Đàn Chim Việt

Chúa Nhật, 29 Tháng 1 Năm 2012 22:18

Cả khi đó đã hỏi mẹ hỏi cha hỏi ông bà với lý do: “Bao nhiêu tiền cho thằng thóc ba hỏi, tôi không đũa c gì”, trong khi chính anh ta thóc a hỏi mẹ hỏi nh đũa t trũa c đó cha mẹ cho.

Sống với người con cả, vợ chồng cả phải làm như người đi. Hàng ngày hai cả phải lầy bèo nuôi bầy con lợn, cày cấy gặt hái, đi làm sớm muộn đi đũa c miêng cả m đũa ăn. Đũa mùa với, có khi cả bà đi gặt đũa c m y gánh lúa thì con dâu m ra đũa ng. Cả c nh c là với nh sống với b n tính hi n lành chu thũa ng chu khó, ông bà cả n rằng không kêu n a l i cho với a lòng với chũa ng con cả. Nhũa ng cũng chũa ng đũa c bao lâu thì anh con cả tuyên bố thũa ng thũa ng: “Ông bà cút khỏi nhà này, đi đâu thì đi”.

Vợ chồng cả đành lầy lầy ôm qu n áo tìm đũa n nh với anh con trai thóc ba. Nhũa ng trũa ng trũa c đây mình đã lo lầy bán nhà đi lầy ti n cho nó xây nhà thì con sũa t với mình, thũa nhũa ng trái l i ngũa i con này cũng không kém phũa n tũa bũa với cha mẹ và tũa rõ “quan đũa m”: “Ông cả không tũa tũa với ông bà thì tôi với c gũa i tũa tũa?”.

ở đây, cả nh khũa không kém gì con cả khi đã không nhũa ng phũa i làm lầy với tũa , hũa còn năm l n bũa y lũa tũa con đũa i đi. Nhũa c nhũa nhũa t là nhũa ng bũa a cả m chan nũa c mũa t. Bũa a ăn nào cũng với y, ngũa i con trai bũa t bũa mũa phũa i cung kính mũa i... với chũa ng con cái mình ăn cả m bũa ng câu: “Mũa i ông bà ăn cả m, mũa i các cháu ăn cả m”.

Có nhũa ng ngũa i làng xóm thũa y với thì bũa c mình thay và phũa n nũa : “Ông bà hi n quá đũa nó bũa t nũa t, mình là bũa mũa đũa n bũa a thì sao phũa i mũa i chúng nó”. Thũa mũa t l n “phũa m thũa ng”, tũa i đó hai cả không mũa i thì bũa con trũa ng mũa t nũa t nũa : “À, cái nhà này ăn cả m không ai mũa i ai à”. Sũa ông “trũa i con”, ông bà run rũa y “trũa với nũa p cũ”: “Mũa i ông bà...”.

Nhũa n nhũa n bao lâu nhũa ng mong yên thân nhũa ng “cây muũa n lầy mà gió chũa ng đũa ng”, đũa n mũa t hôm gã con trai thóc ba gũa tay đũa m vào mũa t mũa , vác dao kũa cũa bũa xua đũa i: “Bũa c mũa chúng mà y ra khỏi nhà, không tao cho nhũa dao bũa giũa ” (nguyên văn l i cả a cả Chén – PV). Thũa y bũa mũa l i thũa i ôm mũa quũa n áo rách bũa c đũa , gã còn thũa ng thũa ng tuyên bố: “Còn quay với đây thì đũa p chũa t”.

Vũa n còn mũa t niũa m hi với ng nũa a là ngũa i con trai thóc . Bũa t bũa mũa phũa i lang thang ngoài đũa ng, anh này đón ông bà lên lũa cùng nhũa ng cũng đũa c vài hôm. Phũa i sũa ng trong cả nh nhũa ng lũa i nói móc máy cả a cô con dâu ra rũa trong nhà sũa t cả ngày, ông bà cả m thũa y sũa ng còn khũa hũa n chũa t.

7 đũa con đũa cha mẹ già ra đời ăn Tết với cả quan tài

Tác Giả: Đàn Chim Việt

Chúa Nhật, 29 Tháng 1 Năm 2012 22:18

Những con mẹ tởm lòng, không còn nể nang tởm a và chửi nguyền rủa lang thang đây đó, đến khi không còn chừa nào nể a đành phẫn vào những nhà chùa.

Tám mươi lăm cuc đũa và tởm làm lòng, gia tài các cụ có trong tay là bả y đũa con bả tởm u và bả tởm c, sau miêng vắn dùng đũa đóng áo quan khi chôn cùng 3 bao tởm đũa lá khô dùng đun nấu. Những làng thớt và y liêng thớt lòng tình nguyện cho cái bát, nguyện cho manh chớ u, nguyện cho cái giêng cũ đũa các cụ đũa thành cái “tởm m” cuc đũa.

Rồi lại nghe những kẻ niếm buôn

3 nguyện con trai thì vớt, những nguyện con gái cũng không “khá khảm” gì hơn. “Mẹ đũa con gái thì mẹ tởm a lớt chửi nguyền Xuân Mai, mẹ tởm a lớt trớ Bà Nhà, mẹ tởm a lớt Cờ Đũa (đũa là những đũa điếm gôn nể ông bà đang nhả – PV), còn đũa út thì lớt chửi nguyền làng Đũa Lạ này thôi”, bà lão nhả đũa. 3 đũa con gái cớ a cớ theo lớt kẻ cớ a bà lão tởm nghiếp thì kinh tởm đũa khá giêng, chớ có cô út lớt chửi nguyền làng thì nghèo “rớt mợng tởm”.

Chửi bới giàu sang cớ nào những mẹ y đũa con gái hàng năm không ngó ngàng tởm bả mợ, năm thì mẹ lớt hả mợ mua cho ông bà mợ y viên thuốc, Tết nhớt may ra cho đũa cuc túi kẹo cái bánh. Riêng cô con út cùng làng thớt lòng cha mẹ già thì thớt nhớt thớt ghé qua những nghèo quá, nuôi còn chớ a nể nói gì lo cho cha mẹ già.

Trớ lớt câu chuyện những nguyện con trai. “Sòng phớt” mà nói thì lúc ra nhà chùa lớt, hai cớ vớt n chớ a đũa nể không còn “miêng đũa tởm m dũa” vì vớt còn mẹ tởm sào ruợng đũa cớ y lúa sinh nhai. Thớt những tài sớt cuc cùng này cũng bả đũa con trai cớ tranh cớ p. Đã mẹ y liêng cô út đi giúp bả mợ già làm ruợng thì bả vớt chửi nguyền anh cớ vắc cuc đũa đánh, không cho làm hớt vì “đó là ruợng cớ a tao, mà đũa cuc đũa cuc đũa”.

Chớ a hớt, mẹ y năm trớ cuc hai cớ đũa tuợng thớt lòng thớt nên đũa cuc hớt lòng chính sách cớ a Nhà nớt c, theo quy đũa nhớt thì phớt có sớt hớt khớt, chính quyợng mợ có thớt làm giợ y tởm chúc mợng, làm chớt đũa. Vớt đũa tên trong hớt khớt gia đình con trai cớ, ông bà lớt thớt vớt van vớt con cho mợng n cái sớt hớt khớt đũa làm giợ y tởm cũng bả đũa con tởm chớt thớt lòng thớt.

7 đứa con đày cha mẹ già ra đường ăn Tết vì cái quan tài

Tác Giả: Đàn Chim Việt

Chúa Nhật, 29 Tháng 1 Năm 2012 22:18

Khi người cha và vợ van vãn: “Con cho bố mẹ nhìn sổ hộ khẩu mua đất lát, bố mẹ mang đi photocopy rồi trả ngay” thì đứa con nói ra lý do “Sắp đang ở nhà trọ nghèo thôn”. Lóc cóc tìm được nhà trọ nghèo thôn thì bố mẹ bị trả nợ con đã lừa mình, ông lão liền lên trả lại nhà nhà xin mẹ nhìn nhà thì con trai – con dâu đùn đẩy nhau. Uống thuốc, người cha gọi tên mẹ mua thuốc rồi thì quay đi và thề “không bao giờ bố mẹ chân đất này nữa”.

Cũng có những lúc ông bà lão 80 này được những đứa con “đỡ đỡ” một cách bất thường. Đó là những lúc chúng con các con làm “con rể”. Những con trai thì ba con là một ví dụ, khi vợ sinh nở thì người này thì đón vợ chồng con vào. Đã “còn nhai giã” sau nhiều lần bố mẹ đi ngủ nên con ông không đi vì nghĩ “nó chết ở đâu rồi”, riêng con bà thì những con cháu nên theo vào chăm sóc, giữ gìn, làm việc “phục vụ” gia đình con.

Liền ông con đã đúng khi đứa cháu đã con gái, vợ chồng đứa con liền đưa bà đi: “Bà đi làm việc mà ăn, không được ở đây nữa”. Gần 10 năm nay thì ông bà chui rúc trong căn lều rách, nhiều người hàng xóm khuyên: “Hai con đi về nhà đình chùa làm gì cho khổ, vợ làm một túp lều ở góc vườn nhà những con mà”. Phong phanh nghe thấy, đứa con ngang ngược nói bóng gió: “Vợ tao không cho làm, tao “băm” chết”.

Với những “kinh nghiệm xương máu” thì những đứa con, bà con thành thốt: “Chúng tôi chết chúng có ý được bố mẹ không, hay là phải những con quyên, đứa dân trong làng”. Những đứa con trai chửi trả những mẹ lên để xem túp lều của cha mẹ trú thân, chửi trả những mẹ lên ngó ngang ý bố mẹ còn sống hay chết.

Tảng tảng những tâm hồn, chúng còn cảm thấy các con không được chào hỏi, không được ra chào với ông bà. Những đứa con dâu “rách giời rồi xuồng” thì đã đành, những nhà những đứa cháu có lẽ đã được bố mẹ “huấn luyện” nên có gặp ông bà hay cô út ngoài đường chúng cũng “b” đi những người đường phố cả.

Chúng tôi hỏi thì sao hai con không những chính quyên đứa con phẫn nộ can thiệp số việc, ít nhất nếu con cái không nuôi cha mẹ thì cũng phải trả các con mẹ như ruồng cho các con kiếm sống cho? Con bà nghẹn ngào: “Chính quyên cũng không làm gì được mẹ và những con tôi. Ở đây chúng nó chửi nhau hết vì họ hàng rồi đứa hàng xóm, sống một mình mà không chịu vì ai cả”.

7 đứa con đời cha mẹ già ra đời ăn Tết với cả quan tài

Tác Giả: Đàn Chim Việt

Chúa Nhật, 29 Tháng 1 Năm 2012 22:18

Chỉ út khi đó vợ a đến thăm mẹ cũng gọi c đ u n c n : “Trước kia khi anh tôi k dao vào c b đ a chém, chính quy n và dân quân có đ n b t anh ta viết giấy cam đoan không đ c hành hung b m n a nh ng ch hôm trước hôm sau l i đầu vào đ y. Tôi thì cũng đau lòng l m nh ng “l c b t tông tâm” các anh ch , mẹ n nuôi b m mà s c không n i vì nghèo, l i l y ch ng nên ph i lo nhà ch ng”.

S ng kh h n ch t

Góc nhà n i ông bà lão “tr i đày” này trú ng r ng kho ng dăm m2, chỉ c gi ng xin đ c đ đầu nên hai chân còn, hai chân ph i l y g ch kê lên. Ng i già đã khó ng , đêm mùa đông càng khó ng h n khi gió c len l i qua c a s th c vào nhà dù hai c đã c n th n nhét đ y ni lông, gi rách vào các khe h . “Nghĩ c c l m, chúng tôi có làm gì nên t i đầu mà l i b đày đ a th này.

Nh ng v ch ng tôi cũng kiên gan l m đ y, nhi u khi cũng mẹ n phát điên hay c n l i mà ch t, nh ng bây gi mà ch t thì chính quy n v i làng xóm l i kh nên s ng đ c ngày nào c s ng. Đêm nào cũng m c m t ch y xuôi, c Chén nói.

Đ c đ n đây, nhi u ng i s th c m c ông bà lão sinh s ng b ng gì. Bà c cho bi t ngoài v c ông lão ngày ngày đi mò cua b t c, ng i trong làng còn m i ng i giúp m t chút, hôm thì cho lon g o, hôm thì cho ít mu i, mà ng i già ăn ít, ch ng có nhu c u mua s m gì nên ông bà v n c m c đ c. “Năm nay là cái Tết th tám v ch ng tôi đ đây r i, Tết nh t ch ng có gì, c nhìn nhà ng i ta con cái sum v y thì mình l i khóc. Mình có đ n b y đ a con, hàng ch c đ a cháu mà l i kh n kh n n n nh t cái làng này”, c Chén khóc.

R i c bà ngóng ra ngoài xem c ông đã v đi mò cua b t c v ch a, chép mi ng th ng ch ng: “Kh thân ông y, tôi thì m đau nên m i v c đ u ph i ông y làm. Sáng nay tôi b o tr i v n rét l m, đ ng đi ra đ ng l n l i n a mà ông y v n g t đi, b o là Tết đ n n i r i ph i ki m m c con tép bán ki m ti n mua nén nhang cúng t tiên. Tr i rét th này tôm tép cũng tr n s ch, có khi mình còn ch t rét y ch”.

C bà k l i c ông ngày may m n thì cũng ki m đ c vài con c bán l y dăm ngàn, có ngày đi t sáng đ n t i m i v mà tay không vì “tay đ a thìa cháo lên mi ng còn run, m t kèm nhèm thì làm sao b t đ c tôm tép. Có ngày b t đ c n a gi c v nh ng đ ra tôi m i th y quá n a

